

Teresa Lladó

Records d'alumnes i companys

Estimats/estimades alumnes,

He de comunicar-vos que aquesta és la darrera setmana de la meva carrera docent. À partir du 31 décembre je serai à la retraite.

Han passat més de trenta anys des del dia que vaig sentir la necessitat de deixar la meva feina de secretària per dedicar-me a la formació en tècniques "audiovisuals" (que eren una pissarra de feltre i una figurines de cartró amb una mena de "velcro" que s'enganxaven sobre el feltre) per a l'aprenentatge de les llengües estrangeres. Ha plogut molt des de llavors i ara és el moment de dir adéu. Ho faig des de l'alegria i la plenitud, no em sento cansada per la feina ni pels alumnes, simplement ho faig perquè el destí em permet de seguir investigant sobre l'aventura d'aprendre des d'altres vessants i amb un ritme una mica més pausat i conscient. Encara que tinc il·lusió per aquesta nova etapa no m'és gens fàcil deixar la feina a mig curs, però les circumstàncies m'hi han obligat.

Escric aquestes línies perquè vull donar-vos les gràcies per haver-vos creuat en el meu camí de vida i haver pogut compartir amb vosaltres l'aventura d'aprendre. He après molt de tots/totes vosaltres i m'heu fet molt i molt feliç. Si he contribuït, encara que només sigui una mica, a encendre la flama que cadascun i cadascuna porteu a dintre, em dono per ben satisfeta.

Estic d'acord amb el que diu Montaigne: *L'enfant n'est pas un vase qu'on remplit, mais un feu qu'on allume.*

Sempre, fins al final dels meus dies us portaré al cor. Gràcies de nou per ajudar-me a créixer.

Je vous embrasse

M.Teresa Lladó

Alumnes i companys: envieu un correu-e a [super120.iespf\(a\)r\(r\)o\(v\)a.blogger.com](mailto:super120.iespf(a)r(r)o(v)a.blogger.com) i quedarà automàticament publicat (indiqueu el vostre nom dintre del contingut)

Bons records!

Com començar... com dir-te... com expressar tot allò que vam viure amb tu. Per nosaltres, Teresa, has sigut una gran mestra que has deixat un molt bon record a la nostra vida.

Quines classes aquelles... quins viatges aquells...

No només ens has ensenyat francès, sinó que ens has ensenyat a ser persones, a créixer, a compartir, a gaudir!

Simplement, GRÀCIES per haver-te creuat en el nostre camí de l'ensenyança i haver-te pogut conèixer.

(com veus, encara continuem anant juntes)

Lídia Martí i Cristina Corominas

Publicat per Super Pere Fontdevila a 21.31 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

22/12/2012

L'institut plora

He viscut dues vegades una situació semblant a l'Institut, la primera va ser la mort del nostre estimat Pere, va ser un cop molt dur per tots nosaltres, tots ploravem la seva pèrdua, la seva absència; però els nostres plors eren de pena, de ràbia perquè ell encara tenia tant per fer, per dir....

Aquest darrers dies ha passat una cosa semblant, tot l'Institut plora, ploren els alumnes, però no de pena i ràbia, ploren perquè han perdut aquell guia que els treia el millor de cada un d'ells; aquell mestre que tots recordaran perquè mentre aprenien francès aprenien a afrontar la vida amb seus millors vestits. Plorem els professors, però no de pena i ràbia, plorem perquè se'ns allunya una mica aquella estrella que ens il·lumina cada dia i ens ensenya com ser millors en la nostra feina i en la nostra vida.

Estimada Teresa, jo trobaré a faltar les teves abraçades, el teu somriure al passadís quan deies: "mira... que bonica ella...", les teves opinions tan encertades, plenes d'il·lusió i esperença. Si trobaré a faltar això i molt més, però no vull plorar perquè no t'hem perdut, tu estàs i estaràs molt aprop, solament has començat una nova etapa de la teva vida i això em fa molt feliç.

A part d'agrair a la vida l'haver pogut treballar amb tu i d'absorbir com una esponja algunes de les moltes coses que regalimen de la teva persona, vull agrair que gràcies a tu tots nosaltres hem pogut descobrir que "qui sembla recull", i tu Teresa has recollit i recolliràs tota la vida, vagis on vagis.

Estimada, molta sort!

Glòria Gorchs

Publicat per Super Pere Fontdevila a 8.49 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

21/12/2012

Deixant petjada

Al llarg de la vida, hi ha persones que et deixen petjada, i tu has estat una d'elles. Gràcies al teu gran cor, has fet que un nombre elevat d'alumnes hagin gaudit aprenent francès, i fins i tot, s'hagin enamorat d'ell com és el meu cas. Encara ara estudio francès, i la veritat és que cap professora és com tu. Sí, la llengua és maca, però la persona que va inspirar en mi aquesta estima vas fer que ho sigués més, i es troba a faltar eh. T'he de dir que cada vegada que faig quelcom de la llengua francesa penso en tu, i això, segurament, no canviarà mai. Crec que una petita part de la teva felicitat, positivisme i energia ha passat a nosaltres, i sempre la tindrem present, i saps que jo sempre he sigut molt negativa...

Alumnes, exalumnes, companys i excompanys de la Teresa Lladó a l'Institut Pere Fontdevila o a altres centres.

La Teresa s'ha jubilat aquest desembre de 2012.

Després de molts anys (14) a l'Institut Pere Fontdevila on ha deixat una forta petjada pedagògica que molts alumnes i companys recordarem.

Us convidem a fer entrades en un bloc per recordar els moments viscuts durant la vostra vida escolar amb la Teresa. Podeu entrar comentaris, fotos, vídeos, audios, ...

Per poder publicar una entrada al bloc simplement heu d'enviar un missatge de correu-e a [super120.iespf\(arrova\)blogspot.com](mailto:super120.iespf(arrova)blogspot.com) (indiqueu el vostre nom dintre del contingut)

El contingut d'aquest missatge, incloses les fotos adjuntes, es publicarà immediatament al bloc <http://teresalrecordsiespf.blogspot.com>

FEU CÓRRER AQUEST MISSATGE ENTRE ELS ALUMNES, EXALUMNES, PROFESSORS I EXPROFESSORS, COMPANYS I EXCOMPANYS VOSTRES

Per qualsevol dubte o suggeriment: [salvadorc\(arrova\)iesperefontdevila.cat](mailto:salvadorc(arrova)iesperefontdevila.cat)

Arxiu

Arxiu

Ara ja fa bastant temps del primer dia que em vas fer classe, i m'emporto infinites rialles, grans moments, molt amor i records que no s'esborraran -com els viatges o els concursos-, entre d'altres. No m'allargaré més, per tant, sols em queda donar-te les gràcies per fer que et recordi tota la vida i que t'hagi arribat a apreciar tant, has estat una gran professora i ets una bella persona!

Erola

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 0.42 Cap comentari:

Recommend this on Google

19/12/2012

Sense adonar-me'n

El millor de tenir-te com a professora crec que ha sigut el fet d'aprendre francès sense adonar-me'n. Vam començar amb els diàlegs, les obres de teatre, els viatges i mil activitats on t'ho passaves tant bé que oblidaves que estaves aprenent un idioma. Al final, no t'explicaves com, però encara que no t'haguessis passat un pilot d'hores estudiant conjugacions, temps verbals i frases fetes et sorprenies llegint i entenent textos en francès que un any enreter et semblaven incomprendibles.

Quan et veia entrar a primera hora a la classe em preguntava, com pot tenir tanta energia de bon matí? Aquestes ganes i aquesta motivació les he vistes poques vegades en un professor i penso que aquestes coses són les que marquen la línia entre "fer de mestre" i "ser mestre". Tu realment ho ets i ho gaudeixes tant, que al final ens ho acabes encomanant a tots.

Amb això, et vull dir que t'estic molt agraïda per les teves classes, per la teva energia i per ensenyar-me molt més que francès durant el temps que vaig ser alumne teva. Et desitjo la mateixa empena i vitalitat per aquesta etapa que comences!

Maria Taberero

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 17.58 Cap comentari:

Recommend this on Google

... mai és tard per començar

Conserva el que tens.
Oblida el que et fa mal.
Lluita per allò que estimes.
Valora el que posseeixes.
Perdona als que et fereixen.
Gaudeix dels que t'estimen.

Ens passem la vida esperant que passi alguna cosa...
I l'únic que passa és la vida.
No entenem el valor dels moments
fins que s'han convertit en records.

Per això... fes el que desitges fer abans que es converteixi en...
"m'agradaria haver-ho fet".
No facis de la teva vida un esborrany
tal vegada no tinguis temps de passar-ho en net.

... MAI ÉS TARD PER COMENÇAR

Quan llegeixis aquestes paraules, tanca els ulls i imagina els moments més feliços de la teva vida.

Això és el que et desitjo a partir d'ara en la "nova vida" que estàs a punt de començar.

Gràcies per la teva amistat !

Mari

Publicat per Super Pere Fontdevila a 16.58 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

Grans valors

He vist el magnífic muntatge fotogràfic i he pensat que no trobaria cap més foto significativa de tot aquest temps que hem compartit, però buscant... buscant... n'he trobat algunes d'uns bons amics teus del país veí.

I després d'aquesta broma he intentat trobar alguna cançó que m'ajudés a entendre, ara seriosament, algun dels grans valors que m'has ensenyat.

Espero que entenguis la cançó -està en francès- i ja me la traduiràs...

Gràcies Teresa per la teva amistat i per la teva manera de ser i de fer.

Joan Carles

Publicat per Super Pere Fontdevila a 11.55 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

Bonjour, bonjour !!!!

Bonjour, bonjour !!!!

Aquesta salutació matinal l'hem arribat a fer moltes vegades durant aquests anys , compartint, no només la taula sinó també estones, il·lusions, feines, desitjos, abraçades, complicitats i també cal dir-ho, algun desengany. Sempre recordaré també la relació de complicitat Bages - Berguedà , tan present en les nostres converses diàries. Ha estat tot un plaer "ma petite Terèse". I cregues que no sé pas com m'ho faré quan la taula quedi mig buida acostumat com estic a navegar per la geografia, llengua, cançons, cinema, viatges, cultura... del país veí. Serà també una nova situació per mi. Amb conya comentàvem i féiem broma de la Misteriosa Llum de Manresa i al final t'hauré de donar la raó, i és que sí que realment ens has aportat molta llum tots aquests anys amb la teva manera de fer, enfocar la feina, la vida...amb el teu "savoir faire".

Que la nova vida et somrigui i sigues molt feliç ... jo continuaré amb: " Monsieur Dupont ha perdu la clé " i al final si no me'n surto sempre sé que podré comptar amb tu !

Ramon Gragés

Publicat per Super Pere Fontdevila a 9.56 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

Et recordo ...

ESTIMADA TERESA...

"Toutes les grandes personnes ont d'abord été des enfants, mais peu d'entre elles se'n souviennent"

Antoine de Saint-Exupéry, *Le Petit Prince*

Et recordo perfectament quan vaig arribar a l'institut. De seguida em vares cridar l'atenció. Cordial, diligent, activa, simpàtica... La taula sempre plena de treballs que corregies, fil per randa, sempre amb comentaris positius (ho sé perquè m'agradava revisar els dels meus fills!). I quina energia desprenies! T'admirava i t'admiro i, llegint els comentaris que companys i alumnes t'han deixat, veig que no sóc l'única.

Un dia vaig sentir com una companya et deia: "Quan sigui gran vull ser com tu". Doncs mira, jo ja sóc gran, però també vull ser com TU!

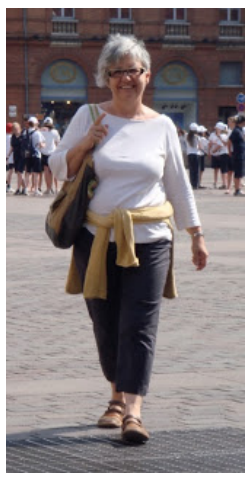
Que siguis molt feliç!

dolors bascompte

Publicat per Super Pere Fontdevila a 2.08 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

Has fet escola

Tere! No ens volem allargar massa però sí que volem que les paraules que et dediquem quedin permanents en aquest blog.

Ens vénen a la memòria moltes coses: el famós "fermer les yeux", els dossiers de gramàtica, els diàlegs de memòria, les cançons, els exàmens, els viatges amb els corresponents treballs interminables...

La veritat és que de francès en vam aprendre, i molt (tot i tenir-lo una mica rovellat potser), però més que això, més que valorar uns continguts valuables en un simple examen, valorem el que ens has ensenyat com a persones (i, si no ens equivoquem, creiem que també ho creus així). Ens has mostrat com créixer, com ser únics amb petits gests i sempre amb l'energia i l'alegria que et caracteritzen, amb aquella passió per la teva feina. També ens has ensenyat com fer descobertes a Le Sacré Cœur i Montmartre en hora i mitja, a no posar-nos massa nerviosos quan el conductor del bus s'equivocava de ruta per anar a La Rochelle, a visitar museus a tota paperina, a com recórrer tot París en tres hores... les vivències han estat moltes.

Nadette, felicitats, HAS FET ESCOLA i això és una cosa molt gran, una cosa a la que pocs professors arriben. És per això i per molt més que ens agradaria donar-te mil gràcies! Malgrat la situació, esperem poder seguir tenint contacte.

PD: aprofitem per dir-te que si, tot i deixar l'institut, vols seguir fent classes particulars, aquí tens dos alumnes amb moltíssimes ganes d'apuntar-se i aprendre!

Bisous,
Germans Rovira

Publicat per [Super Pere Fontdevila a 1.18](#) [Cap comentari:](#)

[Recommend this on Google](#)

Si tot m'ho diguessin amb música...

Teresa, sembla que malgrat el temps que fa que vaig deixar l'institut encara et veig amb aquelles ulleres que tant et treies com et posaves i aquella mirada que ens llançaves per sobre d'aquestes quan féiem alguna cosa malament o intuïes quelcom i a vegades se t'escapava un somriure al mateix temps i és que sempre has estat una persona amb molta vocació, molt propera i capaç d'entendre un altre fàcilment... Vaig fer francès a la carrera i ara m'hi he tornat a agafar perquè he oblidat més coses de les que voldria. T'he de confessar que de tots els professors que he tingut tu ets la única que sortia del mètode convencional i de la qual tinc la sensació que vaig aprendre més. Els diàlegs "vous allez jusqu'au feu, vous tombez a droit" que havíem de memoritzar i representar i així vaig començar a perdre una mica la vergonya; el dia que féiem veure que anàvem de compres al mercat, en recordo un altre en que féiem gestos amb música i la resta ens havia d'imitar; també les cançons (St Germain des pres, que m'encantava i no l'he trobat enlloc, la de "Sonnez sonnez clochette sonnez gaiement", Lolita, Désanchanté, etc.); recordo un full amb la història d'una pomme de terre que acabava a l'hospital i em sembla que n'havíem d'inventar la història; també recordo l'estona de relaxació "respirez profondément" "sentez les oiseaux" i amb aquesta estona repassàvem les parts del cos; també els viatges, jo sols vaig anar al de "Poitiers+Futuroscope", del qual tinc molt bon record i al de "Paris+Disneyland", quina mà

de deures que teníem durant les activitats, recordo que a París quan havíem de fer preguntes a la gent eren una mica estranys i em vaig quedar amb la idea que els parisencs eren antipàtics i aquelles "ensaladillas" envasades que ens posaven al pac del dinar que tenien molt mal gust, això sí, l'esmorzar valia la pena, vam visitar un munt de llocs i Disneyland em va sorprendre; també tinc present el dia que vam fer una representació d'esquetxos en un concurs de teatre en francès a BCN, havíem d'anar de negre i portàvem una màscara blanca que per algun lloc deu parar... El diàleg que vaig fer jo era amb la Mª Alba i era sobre el compte "garçon l'addition!". Sincerament, cantar i imitar m'encanta i si les lliçons me les donessin així, com tu feies, puc assegurar que se'm quedarien abans... Les classes de francès que vaig fent després de deixar l'institut se'm fan avorrides, però sé que existeixen persones com tu que fan que les coses canviïn i que creguem en les nostres possibilitats.

Espero que gaudeixis molt de la nova etapa i que no deixis de ser feliç, que quan algú somriu, s'encomana i escrivint aquest text tot recordant anècdotes, no he pogut deixar de fer-ho.

Una abraçada!

Núria Sanz

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a [0.54](#) [Cap comentari:](#)

[Recommend this on Google](#)

Molta sort, Teresa

Sempre he estat d'acord amb l'afirmació de que ser docent és una feina totalment vocacional, no tothom sap realitzar-la ni té les habilitats per fer-ho de forma adequada. La majoria de mestres i professors es limiten a ensenyar el que toca i punt, tu no. Al llarg de tots aquests anys, has estat realitzant una gran feina, has transmés uns valors i una forma d'ensenyament molt diferent de tota la resta. Dia a dia, has demostrat aquest amor que tens per la vida, aquest bon "rotllo" i aquest positivisme que et defineix com a persona. Estic segura que has servit com a referent a molts dels teus alumnes i fins i tot a molts dels teus companys.

Pots estar segura doncs, que aquestes experiències viscudes al teu costat, tant en classes lectives com en els teus famosos viatges, sempre quedaran en un bonic record. Et desitjo de tot cor el millor per aquesta nova etapa.

Gros bisou,
Anna Suárez

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a [0.25](#) [Cap comentari:](#)

[Recommend this on Google](#)

NADETTE!

Tere, ja veus que seguim igual de despistades com sempre (el comentari anterior ho deixa ben clar). Anem de tard, costum de l'Ester, però no volíem que es tanqués el blog sense escriure unes paraules per tu. Ens has ensenyat tant...vam començar les classes segurament sense pensar ben bé on ens posàvem. El cas és que va ser el millor que podríem haver fet a la vida. Gràcies a això vam tenir la sort d'assistir a les teves classes, classes de vida! L'assignatura era francès (i vam aprendre'n!), però sobretot vam aprendre a créixer com a persones. Sempre t'hem tingut al nostre costat i sempre et portarem amb nosaltres. Tot i que marxis de l'IES no t'hem de dir adéu, t'hem d'animar a començar aquesta nova etapa, de la qual esperem seguint-ne formant part. Gràcies per tot el que ens has ajudat. En el moment en què ho vivíem no ho valoràvem massa potser, però ara sabem que ets una de les millors persones que s'ha creuat als nostres camins.

PS. Encara recordem que t'hem de preparar un viatge i un treball inclòs! Ho farem, aquí queda escrit!

Fins aviat, quatre persones que t'estimen molt: Júlia Serra, Maria Rovira, Ester Roca i Judit Vilalta.

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 0.15 [Cap comentari:](#)

[Recommend this on Google](#)

Feina ben feta i amb un somriure

Vull desitjar-te molta felicitat en aquesta nova etapa que vas ha començar. Encara recordo el institut com si fos avui mateix. Per mi va ser el meu primer centre i això no m'ho pot llevar ningú. Tots vosaltres éreu els meus referents, tenieu tanta experiència i jo només volia estar a la vostra altura. Se me queda moltes coses gravades de tots vosaltres i el que mai oblidaré es la il·lusió per fer les coses ben fetes i sempre amb un somriure. Mai canviés el teu somriure i la teva experiència i dedicació que ens has ensenyat a tots aquests anys.

Molta salut.

Abraçada molt forta del valencianet!!!

Xavier Cuenca Peiró

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 0.08 [Cap comentari:](#)

[Recommend this on Google](#)

18/12/2012

Molta sort i disfruta del que ve ara!!!

Hola Tere!

Se que continuaras igual que sempre, amb aquest somriure tan dolç que tens, ara be una etapa de la vida la qual se que disfrutaras, gracies per tenir paciència amb mi porque era un tossut... Sempre amb el xiclet, o no paraba atencio... Pero vull que sapigues que soc feliç de haber pogut coneixe't, d' haver-me ensanyat a que res es dificil si tens ganas de ferles!! No me'n rollare mes. Molta sort i que siguis molt feliç Teresa un peto.

MARC SABORIDO.

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 23.54 [Cap comentari:](#)

[Recommend this on Google](#)

No només em va ensenyar francès

Teresa,

No fa gaire, en una classe de la universitat, em van demanar que els parlés sobre un professor que m'havia marcat i, sens dubte, els vaig parlar de tu.

Els hi vaig explicar que quan anava a l'institut vaig triar francès com a optativa i que va ser una de les millors decisions de la meva vida. També els hi vaig dir que la professora que m'ensenyava francès transmetia felicitat, alegria, vitalitat, que estava carregada d'energia. Però que a més a més, ensenyava francès amb uns mètodes d'allò més peculiars. Fèiem exercicis de relaxació, ioga, diàlegs, *blogs*, teatres, viatges... També els hi vaig explicar que aquella professora no només em va ensenyar francès sinó que també em va ensenyar a viatjar pel món, a veure la vida sempre amb optimisme, i confiant amb mi mateixa.

Mentre explicava això a tota la classe em van venir al cap milers d'imatges i records dels grans moments que vaig passar durant les teves classes. De tant en tant, se m'escapava un petit somriure sobretot quan pensava en les abraçades inesperades al mig del passadís, o en els viatges i les nostres queixes dient-te que estàvem cansats (encara no se com ens aguantaves tants dies, perquè mira que arribàvem a ser pesats, algun dia m'ho hauràs d'explicar...) o quan pensava en la d'hores extres que ens havíem passat els divendres per acabar vídeos...

Quan vaig acabar l'exposició em vaig adonar que hi havia moltes coses que no havia explicat als meus companys, i quan em vaig assentar, les amigues em van dir: "Tant de bo

nosaltres haguéssim tingut una professora de que en poguéssim parlar tant bé, quina sort nena." Doncs sí, vaig tenir molta sort de poder-te conèixer i ser alumna teva, vaig pensar, i vaig somriure. Em vaig passar la resta de la classe pensant en tu i en les classes de francès, totes diferents, màgiques. Quan entrava a les teves classes entrava en un món diferent, no sembla l'institut, on cada classe era més avorrida que l'anterior, però a l'hora de francès tot era diferent, i no pas perquè no féssim feina, sinó tot el contrari, eren un no parar.

Teresa, gràcies per haver-nos ensenyat tant. Gràcies per transmetre tanta vitalitat, tanta energia i tanta felicitat. Gràcies per voler ensenyar d'una manera diferent a la resta de professors, encara que això et portés moltes més hores de feina. Gràcies per deixar-nos veure la teva part més sensible quan t'emocionaves amb Jacques Brel cantant *Ne me quitte pas*. Moltes gràcies per TOT Tere. Espero que en aquest nou viatge tot et vagi bé, i que això no sigui un comiat, sinó un fins a reveure.

Georgina Camps.

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 23.54 [Cap comentari:](#)

Recommend this on Google

El francès només és una excusa

I ja ens ho deies tu que deixar les coses per l'últim moment mai és bo, i és que ara no sabem per on començar!

Des del dia que vam començar les classes de francès aquesta llengua va entrar a formar part de les nostres vides. Però, si hem de dir la veritat, no només l'idioma, gràcies a aquelles classes vas fer entrar a la nostra vida un munt de coneixements i aprenentatges únics i que, de ben segur, ens acompanyaran tota la vida.

Teresa, la teva tasca educativa tothom sap que va molt més enllà d'ensenyar francès, és la teva excusa per deixar-nos descobrir i aprendre sobre el món en una de les etapes de la vida més divertides, més difícils i més canviant. El més important d'aquelles classes no era el contingut en sí sinó el rere fons i el teu toc personal que sempre hi donaves que ha fet que poguem tenir un bon nivell de francès i, a més, i molt més important, fer-nos créixer com a persones i donar-nos eines per "anar per la vida".

Aquella confiança que dipositaves en cada un de nosaltres és el millor que pot regalar una professora als seus alumnes, fer-los creure que el que estan fent tindrà els seus fruits més endavant i que se'n podran sortir de qualsevol cosa que es proposin, moltes gràcies Teresa per la feina feta!

I ara, a continuar gaudint de la vida com has fet sempre, amb aquell somriure i aquella passió per la vida que encomanes pels passadissos de l'institut.

Mònica i Ester Roca

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 23.19 [Cap comentari:](#)

Recommend this on Google

Chère Nadette

Et donem les gràcies per aquests 4 anys, que ens has ajudat a descobrir una nova manera de treballar i aprendre. Al principi no ho valoràvem però amb el pas del temps ens hem adonat que ha sigut una de les millors formes de poder conèixer una nova llengua i cultura passant-nos-ho bé que és el més important.

Et volem agrair també la paciència que has tingut amb nosaltres i l'energia que dia a dia ens has transmès. Estem orgulloses d'haver-te tingut al costat durant aquest temps al centre. Sempre tindrem present tots els diàlegs, les cançons, les formes de relaxació.. tot i que molts cops t'has hagut d'enfadar perquè al principi ens ho preniem com una broma però ara veiem que ens ha sigut molt útil en la nostra rutina.

Sempre recordarem les teves típiques frases, que ens has hagut de repetir tants i tants

cops. Com: "La bonne posture...", "Le chewing-gum a la corbeille", "Fermez les yeux", "Levez-vous sans faire de bruit", "Les chaises sur la table", "Inspirer et expirer"...

Un record que sempre portarem amb nosaltres serà els teus grans viatges, tot i acompanyats amb grans dossiers, els hem gaudit de la millor manera possible, gràcies a tu. Sobretot recordarem amb tu, el pas per la gran ville de l'amour, Paris. Sembla impossible que amb tant sols 4 dies ens ajudessis a recórrer i conèixer tots i cada un dels magnífics secrets i racons d'aquella ciutat, Paris.

Encara no ens fem a l'idea de que una professora com tu ens deixi, perquè ningú absolutament, NINGÚ podrà substituir una persona com tu.

Perdona'ns per totes les vegades que t'hem fet enfadar i que t'hem decebut, t'assegurem que no era la nostra intenció fer-ho i que ara et valorem moltíssim, tal i com ho hauríem d'haver fet el primer dia. Només et demanem que no ens oblidis mai, perquè nosaltres no ho farem, sempre et portarem en un racó del nostre cor i esperem que gaudeixis molt d'aquesta nova etapa de la teva vida i que segueixis amb aquesta energia, que segur que ho faràs, d'això no en dubtem! Però no volem que ens abandonis, i que algun dia pensis una mica amb nosaltres i ens vinguis a veure.

Ens sentim molt orgulloses, com la majoria, per no dir tots els teus antics alumnes, haver-te tingut com a professora i com amiga. No n'hi ha cap com tu.

Serà molt difícil entrar a l'aula d'idiomes i no veure't allà, amb les teves coses apunt de començar la classe.

Després de tot, si ens hi parem a pensar, no hi haurà ningú que ens desitgi al final del dia un "Au revoir" o un "Bon weekend" amb la dolçor en que ens ho desitjaves tu.

Que et vagi molt bé tot, i no ens oblidis mai Nadette, per nosaltres serà impossible fer-ho.

Per últim, i amb molta pena ens acomiadem de tu amb un "NOUS T'AIMONS!".

Joyeux année et bonne vacances Nadette!

"On ne voit bien qu'avec le coeur, l'essentiel est invisible pour les yeux...Tu deviens responsable pour toujours de ce que tu as apprivoisé. Tu es responsable de ta rose..."

...Le petit prince.

Ainhoa Escot, Laia Adam, Marina Ginestà i Maria Molina

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 22.29 Cap comentari:

Recommend this on Google

La plus grande institution

« Voici mon secret, il est très simple: on ne voit bien qu'avec le cœur ;
l'essentiel est invisible pour les yeux ».

Antoine de Saint-Exupéry, *Le Petit Prince*

Chère collègue, chère copine, chère professeure,

Quan era un marrec, recordo haver-te vist pels passadissos, sempre amunt i avall, deixant anar tímidament el teu "vite,vite,vite!" a cada passa. Recordo haver-te apreciat d'un color de cabells més enfosquit. Recordo infinitats de cares radiants parlant de tu, de la teva metodologia i del teu *savoir être*. Recordo que recordava que, arribada l'hora, a mi també m'agradaria estudiar francès amb tu i, finalment, recordo que vaig assolir aquest objectiu. Recordo que, un cop a classe, vas deixar que em canviés el nom perquè *le milieu* fos més francès, em vaig posar André. Recordo que amb tu he sigut capaç, durant uns minuts, de mullar-me els peus a la platja sense ser-hi físicament. Recordo que amb tu he viatjat sentint-me com a "*André et la quête du territoire inconnu*". Recordo que reproduïem diàlegs de menys a més dificultat a mesura que passava el temps. Recordo que vam fer teatre a

Barcelona. Recordo que, mentrestant, també començava a veure que el tiny negre desapareixia i deixava entreveure un blanquinós lluent; això no obstant, ni l'inexorable pas del temps feia que decaiguessis. Recordo que continuàvem treballant i avançant a classe perquè cada dia i cada viatge fos més profitós i exitós quant al nivell de llengua i de coneixements francesos. Recordo que des del primer dia vas ser pacient, humil, respectuosa, professional, propera i autèntica.

Quants records que recordo somrient i quina satisfacció haver estat alumne d'una institució de l'ensenyament. No només del meu, sinó d'una quantitat desproporcionada d'alumnes al llarg d'aquests més de trenta anys. Em vas instruir en llengua francesa, em vas educar en un període d'edat d'alts i baixos, em vas ensenyar a perfilar projectes, em vas mostrar infinitats de vies d'aprenentatge i em vas assenyalar sorprenentment el meu futur.

Per això, ara em permeto el luxe de dir-te *collègue* perquè sóc de la teva escola i dels pocs filòlegs francesos que guardaràs íntimament. Tanmateix, m'agradaria que sabéssis que sempre has sigut *ma chère copine qui avant tout a été ma grande professeure*.

Bonne chance pour cette nouvelle période!

"Il n'y a que deux conduites avec la vie : ou on la rêve ou on l'accomplit". René Char

Je t'aime fortement Nadette.

David Saborido

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 22.02 [Cap comentari:](#)

[Recommend this on Google](#)

Uu record tan dolç

Teresa,

Ets d'aquelles persones que deixes un record tant dolç en els que hem tingut la sort d'estar amb tu, de viure amb tu, d'apendre amb tu... ets d'aquella gent que les generacions que venen ara trobaran a faltar, sense haver tingut el plaer de coneixe't.

Has estat d'aquells professors que deixen empremta. Recordo els teus mil mocadors de coll, la teva veu quan feiem relaxació, i el teu somriure, (crec que durant els meus anys d'institut no t'havia vist mai amb mala cara), i després d'anys d'haver deixat l'institut sempre has tingut un somriure per dedicar-nos quan ens em creuat.

Teresa que tinguis una bona jubilació, que segueixis disfrutant de la vida i espero poder trobar-te i que em dediquis un somriure d'aquells tant teus!!!!!!

bonne chance!!!

JASMINA

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 20.56 [Cap comentari:](#)

[Recommend this on Google](#)

Pierre

Ens vam conèixer de rebot. Ben aprofitat va ser el dia que, encara que no podia perquè ja anava tard, em vas deixar entrar a francès. Era dels que amb l'anglès es pensava que ja en tenia prou. I ves per on, uns quants anys més tard, he acabat fent del francès, una eina més del meu futur professional. Gràcies per l'oportunitat i gràcies per haver-hi posat les primeres pedres.

Penso que la professionalitat passa per no perdre mai el fet de ser persona. Perquè quan ens posem una bata blanca o agafem un bolígraf vermell, el sentiment, l'empatia o la humilitat no fugin a corre-cuita. I precisament això tu sempre ho has tingut molt clar i, precisament per això també, penso que la teva humanitat t'ha fet ser una persona tan estimada. Perquè de professionals n'hi ha molts i per la vida dels

estudiants n'hi passen molts, però no tots ens arrenquen un somriure tan nítid quan parlem de tu.

Quan miro enrere, et veig corrent pels passadissos, amb una energia eterna, amb una vitalitat encomanadissa, com si cada dia fos el primer dia de curs. Sempre amb els tripaus amunt i avall, un ça va amable de bon matí i una abraçada espontània però sincera que trencava el mur tradicionalment infranquejable entre l'alumne i el professor. La humanitat, la tendresa i el *savoir faire* personificat.

Com diuen els músics manresans, res no és per sempre, i la teva petjada ja ha quedat prou marcada perquè puguis estar satisfeta i descansar. Viatjar, anar-te'n una temporada a aquell bonic llac de l'Auvergne i llegir Balzac o Maupassant. Mirar-te la vida sense tantes obligacions i regalar-te tot el que et mereixes.

Et desitjo tota la sort del món. Tanques una porta però n'obres una altra que serà tan o més apassionant. Aprofita-la i recorda't entre mossegada i mossegada de *carambar* de nosaltres.

Je t'embrasse très fort,

Marc Font

Publicat per Super Pere Fontdevila a 20.45 Cap comentari:

Recommend this on Google

Moltes felicitats !!

Hola Teresita !, volem que desfruitis d'una bona jubilació i que siguis venint per a qui.

Ens agradaria haver-te conegut abans, però en aquest temps que em estat amb tu hem descobert que ets molt bona professora, amable, afectuosa, una gran persona!

De part de Andrea Y.,i Denisa I

Publicat per Super Pere Fontdevila a 19.39 Cap comentari:

Recommend this on Google

Irrepetible

Teresa,

només he estat a les teves classes durant any, però la teva manera d'ensenyar, de relaxar-nos, de fer-nos jugar amb pilotes imaginàries, és irrepetible.

Cap altre professor ho fa i això és el que fa que siguis única!

Espero que ara que et jubiles disfrutis molt de la vida i continuïs així!!!

Gràcies per tot el que has fet per a mi!!!!

Xana Martínez!!!

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 17.43 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

comiat Teresa

Teresa, ja fa molts anys que ens coneixem i no sabia dir ben bé per què però dels pocs canvis importants que hi ha hagut a la meua vida, sempre hi has estat present.

Ara, després d'anys d'haver-nos perdut la pista, ens hem retrobat i, aquest cop, en uns termes molt diferents, d'alumna a mestra. Però, tot i així, no sabia com agrair-te tot el que has arribat a representar en mi, i la de cops que he recordat les teves paraules sinceres i plenes d'amor.

Espero que aquest nou camí que se't presenta puguis gaudir-lo al màxim i estiguis rodejada d'aquelles persones que t'estimen, t'aprecien i t'adoren, al igual que tots els ex alumnes que han passat per les teves classes.

Molta sort,

Ester

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 15.29 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

Endavant amb els teus somnis

Hola Teresa, la veritat és que les paraules que et diré no vull que siguin de despedida ni molt menys. Només seran per recordar grans moments que sé que mai s'oblidaran. La veritat és que en molts moments ja te dit tot el què pensava de tu, i saps que penso que ets una de les professores que més m'ha marcat a la vida, i no pels continguts que m'hagis ensenyat, sinó per la manera que tenies per transmetre tot allò que volies que aprenguéssim, TU sabies veure més enllà de les notes que treiem, tu valoraves el esforç que hi posàvem, tu erets DIFERENT. La gent es pensa que tot ha de ser igual, que tots hem de ser persones iguals, la societat està construint màquines i no persones i tu això sabies encaminar-ho, tu treballaves diferent, amb diàlegs, cançons, practicàvem yoga... molts professors encara ara es pensen que això és perdre el temps, però realment quina metodologia és més profitosa? M'agradaria poder seguir els teus passos amb el que estic estudiant i com a docent en un futur, però no sé si imai arribaré a fer-ho tan bé com tu, però com a mínim puc dir que he tingut una molt bona MESTRA.

No només m'has marcat com a mestre sinó que m'has ajudat com a persona, sempre has estat al meu costat, en els bons i mals moments, i això si que realment mai s'oblida. En moments difícils tu vas actuar com una segona "mama" per mi, moltes gràcies per tot!! Fa només dos anys que vaig deixar l'institut ,però ja saps que de tan en tan te fet alguna visita, perquè realment m'agrada veure't i explicar-te com em va la vida per Barcelona, ara serà una mica diferent, però espero continuar tenint contacte amb tu. Mai oblidaré aquells

viatges de francés, quan et posaves tan nerviosa perquè tot sortís perfecte i que tothom fes el dossier aquell tan llarg que ens feies fer a cada viatge, però la teva manera de ser fa que mai ens oblidem d'aquests grans moments que vam passar al teu costat.

Espero que continuis gaudint de la vida, com ho has estat fent fins ara, perquè realment puc saber que gaudies de la teva feina, tira endavant tots els teus somnis i que mai ningú et fagi perdre la il·lusió. I com tu em vas dir un dia "llença totes les pors que tinguis".

La veritat és que ja no em queden gaires més paraules, perquè crec que ja te n'he dit moltes, només que espero que siguis molt feliç i et vagi molt bé aquesta "nova" vida. Molts records i petons! Espero que ens veiguem aviat!

Laura Racero.

Publicat per Super Pere Fontdevila a 14.57 Cap comentari:

Recommend this on Google

17/12/2012

Gràcies pels teus consells

M'ha costat molt escriure aquestes paraules, suposo perquè encara que hem parlat molt no m'he fet a la idea que aviat només ens vindrà a veure de visita.

Estic tan contenta d'haver compartit una part de la meua vida personal i professional amb tu, he après tant de tu! T'he vist sempre anar a classe amb la mateixa energia i entusiasme del primer dia, t'he vist mantenir sempre la mateixa actitud serena que tant envejo, qui em donarà ara els consells al cotxe mentre vaig cap a casa?

No em vull posar sentimental perquè jo pensava que a partir d'ara podríem anar a fer el cafè de tant en tant a Manresa, però ara veig que encara m'ho poses més fàcil, si em convides el vindrà a fer a la teva nova casa i, si tu vols, et posaré al corrent de les novetats i escoltaré les teves opinions i consells.

Molts petons Teresa, gaudeix de la vida a partir d'ara, t'ho mereixes!!

Rosalía

Publicat per Super Pere Fontdevila a 22.21 Cap comentari:

Recommend this on Google

Aprendre encara més

Des de que et conec puc definir-te amb molts adjectius: treballadora, franca, senzilla, honesta, fidel a les teves conviccions, lluitadora per aconseguir els teus objectius, tenaç, divertida, constant, responsable i una gran educadora perquè a part de coneixements has estat receptiva als estats d'ànims i problemes dels teus alumnes. Allà on has estat has deixat petjada.

Et vaig conèixer a COU i malgrat teníem una diferència d'edat aviat vaig

connectar amb tu. Tu et vas reenganxar als estudis quan ja eres mare i arribaves cada dia una mica tard, ja que havies de portar el teu fill a la parada de l'autobús cap a la Flama. No et vas conformar en desar dins una capsa les teves il·lusions i projectes. Eres estudiant i mare a la vegada. Al Peguera tots els professors ho entenien, menys una, que va intentar fer-te avorrir. Imagina't que mai l'havia tingut de professora de matemàtiques i encara la recordo per tu.

Tots els companys aviat et vam apreciar, i alhora, t'admiràvem, ja que no estàvem acostumats a aquest nou tipus de dona. L'any 1977 no era massa normal que una dona casada i amb fills anés a l'institut amb joves de 17 anys. Per mi vas ser la meva confessora, amiga i còmplice. Em vas marcar moltíssim.

No contenta amb el COU, vas fer magisteri i a sobre vas tornar a ser mare. Quina dona! A primer de magisteri, continuaves arribant a classe quan havies deixat el nen a l'autobús. Obries la porta decidida. A una mà portaves la bossa carregada de llibres i amb l'altra agafaves una cadira amb braç, i l'aixecaves enlaire per travessar tota l'aula fins arribar al nostre grup.

Vas passar uns anys carregada de feina, responsabilitats amb la família, però, aquell somriure franc i una gran rialla sempre estaven present en la teva cara, i mai vaig sentir ni una queixa, ni una paraula de desànim.

Passen els anys i ens veiem poc, però quan ens retrobem la sensació és que el temps no ha passat.

Espero i desitjo que aquesta nova etapa de la teva vida, que per descomptat està plena de projectes, et permeti aprendre encara més i viure la vida intensament. Sempre seràs la Teresa!

Sigues molt feliç!

Montse Jové Sallés

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 19.16 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

El roure de la senyora Teresa

Seré breu.

Una vegada m'explicaves que quan venies a Sant Boi de Lluçanès anaves amb una amiga al roure de la senyora a llegir sota la seva ombra. Doncs quedem allà, sota les seves branques al costat del seu tronc immens perquè em continuïs ensenyant què és ser una gran MAGISTRA!

Molta sort!

Sandra Vilamala

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 12.14 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

Tereseta!!!!

Tereseta!!!! Com es poden condensar els moments, les paraules i les emocions que hem viscut plegades en un text tan curt? És molt difícil i potser és millor mirar endavant, pensar en tot el que encara ens queda per viure i per compartir totes plegades.

No cal que et digui que estic molt contenta d'haver format part de la teva vida al llarg d'aquests anys i que sempre ens quedarà París, ai no, vull dir, Gironella.

Un petonàs molt fort!!!!

Carme Rota

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 23.15 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

De les teves nenes del 86

Madame Teresa, où es-tu? :) Nous sommes cinq étudiantes de la promotion de l'année 86 qui vous souhaitent un bon début dans votre voyage particulier.

C'est très incroyable de nous rappeler des grands moments que nous avons passés ensemble, soit avec les dialogues d'Honoré et d'Hippolyte, ainsi que nos fantastiques interprétations en classe, soit aussi grâce aux magnifiques voyages en France. Aujourd'hui, nous ne sommes plus ces filles et nous nous souvenons encore de presque tout.

Com no, era necessari començar aquest text en francès! Com deus haver imaginat som l'Adela, l'Anna, la Gena, la Maria Josep i la Queralt.

Ja fa més de deu anys d'aquell primer dia de francès. I encara recordem perfectament com vas entrar a classe com un llamp, carregada amb la càmera de vídeo, les teves carpetes i el maletí ple de papers que sempre t'acompanyava. I amb un somriure ens vas dir aquella frase tan teva de " *le chewing-gum à la poubelle!* ". Aquell dia va ser el principi de tot. Va ser l'inici de descobrir una nova llengua i una nova cultura però també el començament d'una gran relació entre professora i alumnes.

Des del primer dia tenim un munt d'anècdotes entranyables amb tu. Però, sens dubte, quan millor ens ho vam passar va ser quan el grup es va reduir tant que només vam quedar nosaltres cinc fent francès. I, tot i que aquell any vam treballar moltíssim (els dossiers de gramàtica mai els oblidarem!), també vam descobrir el poder que ens donava el diccionari a l'hora de crear diàlegs! :D I bé... no voldriem pas oblidar-nos del petit incident amb el canvi de classe... esperem que ja ens hagis perdonat després d'aquella petita malifeta!

I com no, l'últim viatge a França amb tu! Encara que ja no fèiem l'assignatura ens vas permetre venir a canvi d'algun treball. I l'únic que se'ns va acudir va ser gravar la nostra aventura francesa! Tot i que no som André Bazin, vam crear un precedent prou interessant per als grups que van venir després de nosaltres.

Tu Teresa ets una d'aquelles persones que marca la gent. Ens vas ensenyar francès, i tant que sí! Però també ens vas demostrar que amb esforç, dedicació, organització i empena podem aconseguir el què ens proposem. Tot això que ens vas ensenyar durant els nostres anys d'institut ens està servint i molt. I és que com et vam dir l'últim dia de classe, **ets nostra mare francesa**. Ens vas cridar l'atenció quan va caldre, ens vas educar i també ens vas estimar. I ara que comences aquesta nova etapa de la teva vida només ens queda desitjar-te el millor.

C'est pour cela qu'avec ce petit hommage nous vous remercions d'avoir été notre guide dans une époque très spéciale pour nous. Bonne chance!

Bisous,

Les teves nenes del 86.

Publicat per Super Pere Fontdevila a 22.22 Cap comentari:

Recommend this on Google

Una bona companya

Estimada Teresa,
ens hem conegut fa poc temps però la teva petjada en la meua vida m'ha impregnat. M'has **ensenyat i ajudat** molt en aquesta etapa de companyes. La veritat és que quan vaig arribar al Institut, el mateix dia que els alumnes, no sabia quanta feina m'esperava i quins companys i companyes em trobaria. Penso que sense la teva ajuda i dels altres no estaria ara treballant al ritme que ho faig actualment.

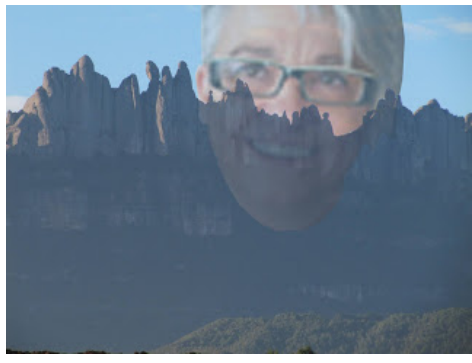
TERESA, el teu nom insinua: delicadesa, tacte, empatia i **AMOR** que és el dones als teus alumnes i companys. Ha estat un **plaer** treballar amb tu! Et trobaré a faltar **MOLT!** Et continuaré enredant si és que em deixes!. Una abraçada ben forta.

Yolanda Clotet i Caraballo

Publicat per Super Pere Fontdevila a 22.05 Cap comentari:

Recommend this on Google

Mª Teresa Lladó

Sóc l'Àngel López.
Espero, que el teu futur horitzó sigui tan bonic com el que tenim al Bages.

--

Àngel López Tormes

Publicat per Super Pere Fontdevila a 20.14 Cap comentari:

Recommend this on Google

Difícil trobar una professora com tu!

NADETTE!!

Sóc la Sylvié, una exalumna teva de francès que va tenir la sort, fa uns anys, de creuar-se amb tu!

Tot va començar quan em van demanar que escollís els crèdits variables, allà vaig veure l'opció de francès i de seguida ho vaig tenir clar. Sabia que era el moment per conèixer i començar aprendre una nova llengua. Però no pensava que recordaria sempre més aquelles classes, si ha sigut així és perquè de ben segur que vaig tenir una professora BRILLANT!!

Recordo perfectament com eren les teves classes! Com si els anys no haguessin passat...!!

Començaves amb la teva relaxació, que tan ens feia riure, els jocs, les cançons, els diàlegs, etc. Jo quedava al·lucinat!! Sempre pensava que allò no em serviria per a res, estava tan acostumada a rebre classes teòriques i magistrals, que creia que tot el que sortia d'aquella línia no em serviria per aprendre.

Però em vaig ben equivocar! Perquè després de més de 7 anys que vaig deixar l'institut i després de no tornar a practicar francès, recordo perfectament tots els diàlegs de l'Hyppolite i l'Honoré i aquelles cançons tan divertides!

Actualment, els segueixo compartint amb la meva germana, ella també ha tingut la sort d'aprendre aquesta llengua amb tu, de la mateixa manera que jo ho vaig fer. Ens fem uns farts de riure a casa! Ella sempre m'explica coses de la Teresa de francès i de les classes, i jo no paro de riure i de tornar a enrere, pensant amb les classes que jo vivia i els grans viatges que ens vas organitzar!

Ara no en dubto gens de la teva metodologia perquè si després de tants anys jo i amigues meves, companyes de classe, recordem i diem els diàlegs que tan ens costaven... significa que vas fer una feina fascinant! I tot això va ser perquè tu hi posaves esforç, constància, paciència, felicitat i sobretot, i per mi el més important és que creies amb cadascun de nosaltres.

Molta sort en aquest nou camí que en breu començarà!

Deixes una petjada molt gran en aquest institut i continuaràs fent-ho allà on vagis! Perquè ets gran i autèntica Teresa! Després felicitat només veure't!

Un petonàs i una súper abraçada carregada d'energia !!!

JESSICA ESCOT

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 12.10 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

Aquells anys de francès...

La Teresa és una de les professores que més recordo de la meva etapa a l'Institut. Les seves classes eren diferents. Entraves sense saber que et trobaries. Diàlegs, vídeos, cançons, però també aprendre la gramàtica francesa o bé fer una prova per veure el nostre nivell. Les classes de francès eren tot un altre món.

Un món que s'estenia més enllà de l'horari escolar. Haver d'aprendre's el text d'una obra de teatre quan arribaves a casa, o quedar-se més hores al centre per acabar un vídeo o un àudio d'un treball per presentar. Tot això ho fèiem amb moltes ganes, ens hi implicàvem.

Però, sobretot, em quedo amb els viatges que vam fer. Potser serà per l'extens treball que ens feia fer un cop tornats a casa, però jo us asseguro que és per la quantitat de coses que arribàvem a aprendre i descobrir en poc menys de 4 dies. Era una oportunitat única de descobrir llocs nous i intentar aplicar els coneixements apresos a classe. Tours, Paris i Tolosa, em quedaran gravats per sempre.

Vull agrair a la Teresa tots aquests anys que ha compartit els seus coneixements amb nosaltres i, personalment, que m'hagi ensenyat la llengua de Molière tant bé com ho va fer durant la meva etapa d'ESO, tot i que també m'hagués agradat que fos així durant el Batxillerat.

Moltes gràcies Teresa i gaudeix de tot el que tens per davant.

Una forta abraçada,
Ricard Codina

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 11.52 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

Prioritats

Que difícil escriure unes ratlles per a la Teresa a aquestes alçades. Decididament, m'he encantat massa. Tothom m'ha passat a davant! Vaig pensar, erròniament, primer corregeix exàmens, després fes les avaluacions, després comença el trimestre... I ara costa molt fer una mínima aportació, i no cal pensar en ser original! O sigui que ja no llegeixo més, miro d'oblidar el que ja he llegit i no m'amoïno gens per repetir coses que ja t'hauran dit.

Teresa, hem compartit un llarg i bonic trajecte. El dia a dia de l'institut amb tu sempre ha estat una aventura. L'avui sempre preparava un demà prometedori i engrescador. La llengua i la cultura francesa han tingut en tu una activista de primer ordre. No sé si els francesos, tan cerimoniosos, tenen una *médaille* per a aquest reconeixement, però si la tinguessin ja sabem qui la mereix sense cap dubte. Has sabut encomanar els coneixements, l'entusiasme i l'estimació que sents als teus alumnes i també a moltes altres persones i és que mai no deixes passar cap ocasió per fer propaganda! Els que som professors de català en aquests temps hem de prendre'n exemple!

Teresa, la roda dels cursos ens ha portat a compartir a vegades més estretament i a vegades més de lluny activitats habituals de les teves programacions: els concursos *Mots Passants* de la UAB, els concursos de *Théâtre* al Lycée Français, els viatges, els intercanvis (Niça mereix una menció especial, sobretot perquè ens va permetre estar molt més temps plegades)... Aprofites tots els recursos dins i fora de les aules. I no n'hi ha hagut cap de gratuït. Tot estava pensat i treballat.

Teresa, no vull acabar el meu escrit sense agrair-te coses que també són ben serioses. Vull agrair-te que també t'has posat a davant de l'institut quan ha calgut. Que has format part, com a secretària, d'un equip directiu magnífic. I que has treballat quan et trobaves bé i quan et trobaves molt malament. Tots t'hem vist comportar-te sempre igual, t'hem vist a tu, més enllà de les circumstàncies passatgeres. Hem vist el "recte camí".

Teresa, la llista no s'acabaria mai! Ha estat un plaer compartir amb tu anys de docència i d'il·lusió! Ets una gran mestra (tothom t'ho ha dit) i una gran persona (també t'ho han dit!). Ets honesta, sincera, càlida i amb unes prioritats molt clares. Les teves prioritats som els que tenim el goig d'envoltar-te. No volem que marxis. Ens regales amistat, projectes, viatges, abraçades, lliçons de vida i de feina... I ho continuaràs fent perquè és la teva manera de ser i no en saps d'altra i perquè no et deixarem marxar. Ens continuarem trobant, vindrem a les classes de ioga, organitzarem sortides, farem cafès...

Anna Verdaguer

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 0.55 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

15/12/2012

Si fos ...

TERESA...

Si fos **músic** et faria una cançó amb tornades alegres, tristes, improvisades, dolces ...

Si fos pintora t'ompliria tota una paret de roselles **rialleres** ...

Si fos poeta t'escriuria el poema més **bonic** mai escrit a una amiga, que d'amor ja en sé fer...

Si fos escriptora et regalaria un conte ple de **fantasia**, amb la paraula escaient per cada moment...

Si fos paleta t'aixecaria una petita casa , amb el seu jardí , el seu hort amb un **núvol** i un raig de sol.

Però només sóc una dona que fa de mestra ,que de mestres n'hi ha ben pocs.

A tu Teresa si que et podem dir **MESTRA**:

Respectuosa, **alegre**, rigorosa amb moderació, imparcial, **afable** i a l'hora estricta, justa, comprensiva, exigent , **entusiasta**, compromesa, que estima el seu ofici i que sempre fa tot el possible per superar.-se. Encara podria enumerar un munt d'adjectius

És per això que l'**empremta** que deixes per allà on passes és profunda. Jo

només puc parlar del teu pas per aquella **escola** de la porta grisa (finalment la van canviar)per on passo cada **dia** i el que em vas ensenyar a nivell professional i **humà**. Són molts els records que m'envaeixen, gairebé tots bons, però ni tu ni jo som persones de mirar enrere i ara tens la vista posada en nous **horitzons**.

I ara comences una nova etapa , uns nous **projectes** segur t'estan esperant i em fa feliç que hagi pres aquesta decisió, que facis el que facis ho faràs amb **il·lusió** perquè som joves , perquè qui neix **jove** , sempre és jove. I jo ... m'agradaria semblar-me només una miqueta a tu i **T'ESTIMO**.

Marisa Rodríguez

PD. Qualsevol cosa que pogués afegir amb altres paraules, amb més o menys traça, seria reiteració.

Publicat per **Super Pere Fontdevila** a **18.56** Cap comentari:

Recommend this on Google

14/12/2012

Amb majúscules

La Teresa ... quina empenta, quina energia, quina màquina de pensar projectes (que a sobre porta a terme!)

Els centres escolars, freqüentment, dissenyem projectes educatius complementaris, troncal, instrumentals, transversals, Aquests projectes poden realitzar-se de dues maneres. La primera manera: fent un gran informe burocràtic, folis i folis plens d'objectius i bones intencions, tot un castell de cartes que els centres construeixen amb tanta bona fe com dubtosa consistència, amb el beneplàcit del Departament d'Educació/Ensenyament que aporta beneficis econòmics, recursos humans, flexibilitat curricular, ... i molt sovint amb aplicació i resultats diríem que ... discrets.

Hi ha una segona manera de realitzar projectes: no descuidant programacions però portant activitats a l'aula amb fe i il·lusió. I aquí tenim la Teresa: quan toca fer diàlegs, fa **DIÀLEGS**; i a l'hora de fer teatre, fa **TEATRE**; a la primavera viatgem, doncs un **VIATGE** amb molt de suc; gravacions amb vídeo, vinga un bon **VÍDEO**; que produïm una web, una **WEB** sideral; activitats tic, apa ordinadors treient fums amb les **TIC**; coordinació amb centres de l'estranger, un **INTERCANVI** a domiciliis familiars; exercicis de relaxació? un curs de **IOGA** sencer!, que li ha tocat el castellà de 1eso, pués un **CASTELLANO** que ni el Wert; vocal d'un tribunal d'oposicions, doncs valoració **PROFESSIONAL** a fons; tutora individual, una **MARE** com una catedral, ...

Els seus projectes són **PROJECTES**, amb suport institucional o sense.

I és que la **TERESA** ho fa tot amb majúscules. Ja tinc ganes de vore el que produirà a l'hortet que s'ha muntat. No tinc cap dubte que les tomaques, albergínies i cogombres seran també majúsculs.

Però d'on trau tanta energia?

Ara confessaré una enveja que li tinc ...

La nostra feina és agraïda i desagraïda a l'hora. Vull dir que té un agraïment amb retard. Eduquem xiquets i xiquetes, i és clar que no només parle d'equacions i sintagmes nominals, eduquem en valors, respecte, responsabilitat, afectivitat, llibertat, ... I la societat no ens retorna un mínim reconeixement. Costa de trobar un alumne, una família, que et digui "què bé que ho fas!", "què bé m'ho he passat!", "Gràcies", ... i paradoxalment nosaltres els hem d'educar a que ho sàpiguen manifestar. En tot cas, tal com ha dit el Jaume, l'agraïment arriba uns anys més tard quan aquell qui era adolescent et troba pel carrer, al bar, a la botiga o on sigui, i t'ofereix un afectuós record i et dóna les gràcies perquè hi hem intervingut amb la seva formació personal (i prova d'això són alguns escrits d'alumnes en aquest bloc)

Però tu, punyetera!, reps aquests agraïments en directe cada curs, no t'has d'esperar a que aquelles personetes de 15 anys en tinguen 25. Has rebut més rams de flors, agraïments i llàgrimes que la Mare de Déu dels Desamparats per falles!

Et deixo un xicotet regal. Una cançó sobre una altra Teresa, també mestra, que crec que té bastantes coses (no totes!) comunes amb tu. La cançó ve des del sud. Aquell sud al qual molt sovint oblides des del nord però que sempre hi ha algú que vos recorda que li heu de

dirigir la mirada i el cor.

Besos i abraços!

Salvador Cardona

POWERED BY

Publicat per Super Pere Fontdevila a 17.06 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

Des de l'escola Joventut de Callús

Des de l'escola Joventut de Callús. T'estimem!!!

Rosa Ginestà

Publicat per Super Pere Fontdevila a 14.33 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

La clau de l'èxit

Em fas molta enveja, Teresa!!! Ja m'agradaria ja, que quan em jubili alumnes i companys diguessin la meitat de les coses que diuen de tu.

No sé si la clau de l'èxit està en tenir sempre un somriure als llavis, o potser són les ulleres d'intel·lectual, o uns cabells blancs plens d'experiència, o el teu riure encomanadís, o potser els ulls espurnejants d'entusiasme.

Potser es tracta tenir un cos flexible que reflexa la flexibilitat d'esperit. O potser és la dedicació i l'amor que poses en fer les coses.

O bé, deu ser aquest posat de glamour afrancesat. No sé si uns braços enèrgics i acollidors

tenen res a veure, o aquella agulla, aquell botó, aquell penjol situats sempre estratègicament....

Sigui el què sigui ho tens, ho comparteixes i ho encomanes. Per mi ha estat un regal haver-te conegut i haver xuclat una mica de la teva saviesa.

En aquesta nova etapa que comença, et desitjo un nou camí ple de noves il·lusions i moltes alegries.

Maribel

Publicat per **Super Pere Fontdevila** a **10.30** Cap comentari:

Recommend this on Google

13/12/2012

Tota una vida

ARA PENSO SOVINT

Ara penso sovint que si les coses
haguessin passat tal i com nosaltres voldríem,
potser tindríem fúcsies novel·les
En un pati molt clar, i un blau profund,
de mar obert, al fons de la mirada.

Miquel Martí Pol

Fa 54 anys que ens coneixem! I això no ho pot dir qualsevol, és tota una vida, i plasmar en un escrit tants anys de coneixença, d'amistat, de compartir moments, de nous esdeveniments, de projectes, de sentiments... se'm fa molt difícil.

El temps ens ha permès gaudir diferents etapes de la nostra vida i cadascuna d'elles amb les seues clars i obscurs han estat plenes de joia i d'amor.

Recordo, de la nostra infantesa, les rialles, l'alegria, l'entusiasme! Com rèiem, com ens estimàvem, com gaudíem de tot, fins i tot teníem l'esperança que amb la nostra empena canviàrem gairebé el món.

Em venen moltes anècdotes al cap. Finalment he escollit aquesta que crec és força representativa del moment : havíem d'anar a catequesis per fer la comunió i després d'anar-hi dos dies vam considerar que tot el que ens deien era massa "teòric" i vam decidir actuar, així que, vam anar a totes les esglésies de les barriades perifèriques per oferir-nos a explicar contes als nens... Més productiu, no?

Recordo, de la nostra adolescència, un món ple de novetats, de llibertat, i també d'esforços. Nous companys, nous professors, noves amistats i sobretot el descobriment dels "nois".

Vam compartir sentiments i emocions desconegudes, l'institut, i els seus voltants van ser els confidents dels nostres secrets i despertars.

De l'edat adulta, els canvis, les parelles, els fills, la feina, tanmateix les lluites, les il·lusions i molts i molts projectes.

Recordo especialment els anys compartits a l'Escola Joventut, va ser fantàstic gaudir de la teva energia i empena, de la teva lluita per aportar experiències noves que fessin més fàcil l'aprenentatge als alumnes. Sovint deies "els alumnes han d'aprendre però sobretot s'ha de procurar que els aprenentatges siguin al màxim de viscuts possibles". L'intercanvi d'alumnes amb escoles franceses, la participació fent teatre fora del centre en la Tramojada i les sortides agosarades de final d'etapa, on els principals protagonistes eren els alumnes, són algunes de les activitats que organitzaves i que de ben segur cap dels teus alumnes ha oblidat.

Ets una treballadora incansable, dinàmica, combativa, confiada, amb recursos, sempre disposada a defensar les teves conviccions, amb una gran integritat i coherència personal i professional, fent camí el teu costat he après i has estat per mi una mestra, una companya i

una amiga. Per tot això et dono les gràcies per ser com ets ..

Ara t'arriba l'etapa de la impunitat, de saber que t'organitzes la vida i ningú te l'organitzarà, et toca viure a dojo pels camins que t'has de dissenyar.

Espero compartir aquesta amb la mateixa il·lusió i plena de projectes com les que hem viscut fins ara.

MONTSERRAT CANET i ROCA

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a [23.34](#) Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

[Pàgina d'inici](#)

[Missatges més antics](#)

Subscriure's a: [Missatges \(Atom\)](#)

Plantilla Watermark. Tecnologia de [Blogger](#).

THÉRÈSE

Des écrivains, poètes, philosophes, hommes ou femmes (bien sûr!), pensaient à toi quand ils ont écrit:

" Le monde est une pièce de théâtre; il faut apprendre à jouer son rôle"

Toi, tu joues bien, ma bonne.

" Ce qu'on veut faire, c'est en faisant qu'on le découvre"

Tu es rapide comme le vent.

" L'homme a besoin de passion por exister"

Femme passionnée, tu vis ta maîtrise avec passion, tu vis tes passions avec maîtrise.

"Tu me dis, j'oublie. Tu m'enseignes, je me souviens. Tu m'impliques, j'apprends"

N'est-ce pas?

Je ne suis écrivain, ni poète, ni philosophe. Ma phrase est bien simple: je t'aime!!

Lola Plans

Publicat per Super Pere Fontdevila a 21.55 Cap comentari:

Recommend this on Google

Mai t'oblidarem!

Només fa 2 anys que sóc a l'institut, però tot hi això, tu ens has estimat molt i això té un gran mèrit, per aquest motiu i d'altres. Mai t'oblidarem!!!!

Esperem que ens vinguis a fer-nos visites sovint, per tal que no et trobem tan a faltar!!!!!!

Fins aviat!!!

Raquel Ayala.

Publicat per Super Pere Fontdevila a 16.02 Cap comentari:

Recommend this on Google

Fauna

Quina fauna tan curiosa la d'aquests que ens dediquem a l'ensenyament! Hi ha de tot i cadascú té la seva raresa, les seves manies, els seus tics... Només cal preguntar-ho als alumnes, que ens tenen ben clissats; amb tantes hores de veure'ns davant la pissarra ens coneixen tots els moviments, expressions, canvis d'humor... Quins uns, també els alumnes! I què especial la relació d'amor-odi entre uns i altres. Nosaltres som la seva creu i ells la nostra: que si tal profe em té mania, que si tal alumne no hi ha déu que l'aguanti... Un dia, i un altre, i un altre... i qui classe passa curs empeny, que dic jo estrefant el refrany.

Immersos en el tràfec de cada instant, uns i altres no ens acabem de fer càrrec del pòsit que anem acumulant i que només sabem veure en ocasions que es presenten esporàdicament: el dia que a la cua del súper o darrera el taulell del banc, o a la consulta del metge, o a la terrassa d'un bar algú et toca l'espatlla i et diu: *et recordes de mi? Vaig ser alumne teu*. I uns, amb un mig somriure avergonyit, es disculpen perquè te les havien fet veure de tots colors; i un altre se'n recorda del dia que li vas cantar les quaranta i se li van obrir els ulls; i encara un altre rememora l'entusiasme que posaves en transmetre aquella assignatura que es veia ben bé que t'apassionava.

Ara, per a tu, és un d'aquests moments. I dins d'aquesta fauna multicolor dels professors val a dir que n'ets un exemplar singular, que has deixat pòsit en els teus alumnes però també en els teus companys que hem après molt de tu. Ens has ensenyat compromís amb la feina, ens han fet qüestionar mètodes i objectius, ens has mostrat que una cosa es fer de professor i que una altre és ser professor.

Hi ha, sobre tot, una cosa que admiro de tu: resulta que la persona més veterana del claustre, la que tindria més motius per mostrar-se cansada o desmotivada al cap d'anys d'entrar a les aules per posar-se cada dia enfront d'una colla d'adolescents per domesticar, és la que hem vist ser més innovadora en les seves classes, motivant els alumnes a través del teatre (passió que compartim), ensenyant-los a escoltar la seva respiració i a si mateixos a través del ioga, obrint-los els ulls al món organitzant viatges atapeïts d'activitats que acabaven sent experiències irrepetibles pels nois i noies que et seguien. Quina feina tan

Alumnes, exalumnes, companys i excompanys de la Teresa Lladó a l'Institut Pere Fontdevila o a altres centres.

La Teresa s'ha jubilat aquest desembre de 2012.

Després de molts anys (14) a l'Institut Pere Fontdevila on ha deixat una forta petjada pedagògica que molts alumnes i companys recordarem.

Us convidem a fer entrades en un bloc per recordar els moments viscuts durant la vostra vida escolar amb la Teresa. Podeu entrar comentaris, fotos, vídeos, audios, ...

Per poder publicar una entrada al bloc simplement heu d'enviar un missatge de correu-e a [super120.iespf\(arrova\)blogspot.com](mailto:super120.iespf(arrova)blogspot.com) (indiqueu el vostre nom dintre del contingut)

El contingut d'aquest missatge, incloses les fotos adjuntes, es publicarà immediatament al bloc <http://teresalrecordsiespf.blogspot.com>

FEU CÓRRER AQUEST MISSATGE ENTRE ELS ALUMNES, EXALUMNES, PROFESSORS I EXPROFESSORS, COMPANYS I EXCOMPANYS VOSTRES

Per qualsevol dubte o suggeriment: [salvadorc\(arrova\)iesperfontdevila.cat](mailto:salvadorc(arrova)iesperfontdevila.cat)

Arxiu

Arxiu

esgotadora, i mai t'hem vist defallir.
Això és una professora, *mon Dieu!* Els demès som aprenents.
Una abraçada.

Jaume Figols.

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 13.20 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

Aquella nova professora de francès

ESTIMADA TERESA,

Un dia vas arribar com la nova professora de francès, havies decidit fer un canvi...
D'entrada, una persona agradable, simpàtica i amb empena... feia bona pinta.

Mica en mica et vaig anar descobrint, vam anar compartint moments ...

Vaig poder gaudir de moltes més bones sensacions al teu costat:

La dona forta, lliure, amb les idees clares, que viu la vida amb tota la intensitat, sabent gaudir de tots els bons moments i caminant sempre endavant quan topa amb algun entrebanc...

La mestra que acompanya, amb entusiasme, il·lusió, coneixement, tranquil·litat, bon humor... amb una dosi enorme d'empatia i comprensió pels alumnes. Tot d'ingredients que han fet que en la teva vida professional hagi cuinat uns plats exquisits pels teus alumnes, n'estic segura. Estic d'acord amb el Ramon, el Museu d'Història no podia haver escollit una millor mestra per representar els nostres mestres de la República, un dels gran tresors pedagògic que tenim a Catalunya.

La companya i amiga, compromesa amb la seva feina, col·laboradora i activa en tots els projectes conjunts, respectuosa amb tothom, amb idees bones i engrescadores, que ofereix converses interessants, rialles fresques i sinceres, un cop de mà quan el necessites...

La mare i àvia que desborda d'amor pels seus. Sempre tinc al cap que, quan jo sigui àvia, també vull preparar colònies pels meus néts amb les meves amigues...

Durant aquests anys que la meva trajectòria m'ha portat a altres escoles, de veritat, que en molts moments hi he trobat a faltar la TERESA.

Va ser un plaer treballar amb tu els meus anys al que llavors era l'Institut de Gironella; com m'agrada que avui s'anomeni Institut Pere Fontdevila... Quin greu em sap que les meves filles no puguin gaudir-te d'aquí a uns anys com a professora de francès i jo pugui compartir els meus neguits amb tu sobre la seva adolescència...

Espero que, ara que tindràs més temps (ho dubto, amb la de projectes que ja deus tenir al cap...), almenys hi hagi alguna estona més d'aquelles que ens han costat tant de trobar.

DESITJO QUE TINGUIS UNA JUBILACIÓ MOLT FELIÇ, TE LA MEREIXES!

Montse Vilella i Casellas

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 12.19 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

11/12/2012

Des de l'altra banda del món

Estimada Teresa,

Malgrat que només faig que voltar pel món, saps que sempre trobo algun momentet cada any per venir-te a visitar a l'IES.

I ara, com ho faré? On t'hauré d'anar a trobar? On hauré d'anar per a que m'impregnis de l'energia que desprens que em dura d'un any per l'altre?

Teresa, ets una de les professores que més m'ha marcat la vida. T'admiro moltíssim pel teu entusiasme i la teva manera de fer. Quan em jubili, vull ser com tu!

Una abraçada molt forta des de les Filipines,

Anna López i Besa.

Publicat per Super Pere Fontdevila a 15.21 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

10/12/2012

... i molt més que encara em deixo

Col·lega de feina, companya de treball, amiga de l'ànima, segona mare, abraçada tendra, energia personificada, profe de francès, a la taula...de costat, viatgera sempre que pot, cursetista de tot el que considera interessant, practicant de ioga, riallera...que encomana, persona interessant, ciutadana del món, àvia encantadora, veu greu encisadora....i molt més que encara em deixo. Vull ser com tu, estimada Teresa.

Montse Nadal

Publicat per Super Pere Fontdevila a 21.58 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

... aquella abraçada ...

Buf, això sí que costa.

Fa dies que rumio què l'hi puc explicar a la Teresa. La veritat és que jo soc molt de ciències i això dels discursos em costa molt.

En fi escriuré el què penso i a fer punyetes.

La veritat és que em sap molt greu que et jubilis (tot i que a tu no), m'agrada si algun dia vinc per aquí trobar-te i veure com estas de contenta de veure'm. Sempre m'enrecordaré de l'abraçada que em vas donar quan vaig tornar per aquí a treballar per segon any, em vaig sentir molt benvinguda.

Crec que els alumnes ara i encara més a la llarga et trobaran molt a faltar, i els companys ni parlar-ne ja que crec que ets com un petit pilar dins el centre.

I a més deixes un llistó molt alt per pròxim company que arribi, pobre....

En fi, els discursos pels que l'hi agradin, a mi em costa i em posa nerviós. Qui muntarà aquells viatges? Qui em passarà l'informació per les meves vacances per França?

Espero poder fer-te una fortíssima abraçada ben aviat.

Un petonàs molt i molt gros

Ester

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 20.38 Cap comentari:

Recommend this on Google

09/12/2012

seguint-te les passes

*Vam volar pel món. Perquè vull. Perquè tinc ganes de volar.
Vam sentir un món nou. Perquè vull. Perquè no m'agrada aquest.
Vam veure que és millor. Perquè vull. Perquè jo sé que és millor.
Vam menjar el més bo. Perquè vull. Perquè sé que es pot menjar.
Vam viure amb gent preciosa. Perquè vull. Perquè estic tip de la contrària.
Tot era meravella. Perquè vull. Perquè estic fart de fàstics.*
Ovidi Montllor

Chère Teresa, chère Nadette,

encara recordo el primer dia que vaig traspasar la porta de l'aula d'idiomes i vaig entrar al teu *domaine*. Tenia 14 anys acabats de fer. Jo potser m'ho figurava d'una altra manera: la metodologia tradicional d'aprenentatge, la de l'anglès, la *seriosa*, que produeix unes promocions amb uns nivells d'anglès oxfordians. I de sobte: "Honoré, tu-es là? OÙ es-tu?". PAM! No ho acabava de veure clar, aleshores, això dels vídeos, els exercicis de relaxació... era tota una pedagogia diferent, xocant, cada cop més fresca, motivadora! I amb el temps... ja ho veus, on hem acabat tots plegats: jo seguint-te les passes, com el David (no està malament, pel nombre de matriculats que té Filologia Francesa, dos alumnes en dues promocions), i tu sincerament aclamada per totes les promocions que has educat i marcat.

No vas tirar mai la tovallola amb ningú, en cap moment, tenies clar que el seu era el teu fracàs: posaves tota la carn a la graella, el teu nervi (*vite, vite, vite, vite, vite, allez-y!*), la teva empenta, la teva dolçor... la pau: no recordo quasi cap moment d'extrema tensió dins la teva aula. I, més endavant, ja amb el Treball de Recerca, donant-me llibertat, bombejant constantment confiança i seguretat. El teu acompanyament no era com una ombra autoritària, sinó com un suport real, sincer, autèntic. Acompanyament seria la paraula que et definiria millor: acompanyament en l'aprenentatge, però sobretot en el nostre creixement com a persones. Parlo per mi, però crec que parlaré per molts si dic que ets la PROFESSORA. D'aquestes professores que omplen el significat de la paraula "ensenyament", i que, guspires anònimes de llum, són les que contribueixen a fer una societat millor amb millors persones. En el nostre Institut n'hi havia unes quantes, d'aquestes persones, però amb la distància ho veig cada cop més clar, Teresa, a nivell acadèmic ets el millor que em podria haver passat a l'Institut, i per sort et vaig trobar.

Se'n va una de les grans de l'Institut. Però bé, sé que no t'aturaran -pas, a tu! (i menys encara t'aturaràs). Així que només et dic *inspire... expire...* pren-t'ho amb calma i sigues feliç en el que et proposis... tot i que sé que no cal que t'ho digui, és redundant. Una abraçada i un petó ben grans.

Oriol Valls i Fornells

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a 1.10 Cap comentari:

Recommend this on Google

06/12/2012

Moi, je m'appelle Lolita

Chère Teresa:

Vols dir que podia començar d'una altra manera??? Jo només et volia dir que no t'he oblidat, no t'oblido i tampoc t'oblidaré mai!!! Vas ser una docent excepcional (i creu-me quan et dic que ara entenc perfectament la importància de dir-li això a una professora), però encara vas demostrar ser millor persona. El què sé de francès t'ho dec a tu i als tres anys de representar diàlegs a classe, gravar vídeos en francès, etc. He de reconèixer que em vas desconcertar la primera vegada que vam fer exercicis de relaxació a classe, però també he d'admetre que m'hi vaig ben acostumar!!! Gràcies, Teresa, gràcies de debó!!! Gràcies per moltes experiències viscudes amb tu com un inoblidable viatge a París, el dinar que vam fer per acomiadar-nos quan ja feiem 2n de batx, allà a la Font del Balç, te'n recordes??? Va ser fantàstic!!! I gràcies una vegada més per aconseguir que cada vegada que he de dir alguna coseta amb el meu francès ja una mica rovellat, sempre se'm dibuixi un somriure als llavis pensant en tu, perquè tu ets qui me'n va ensenyar!!! Tant de bo no et jubilessis mai perquè així hi hauria molts més estudiants que tindrien l'oportunitat, com en el seu moment vaig tenir jo, de continuar gaudint de les teves ensenyances!!! Ah, una última coseta, mai t'imaginaries les vegades que he pogut cantar des del principi fins al final a discoteques, festes, etc. una cançoneta que per "culpa" teva, fa més de deu anys que vaig aprendre de memòria i encara no me l'he tret del cap: "Moi, je m'appelle Lolita, Lo ou bien Lola, Du pareil au même, Moi je m'appelle Lolita, Quand je rêve aux loups, c'est Lola qui saigne..." jajajajajaja :-). Gràcies, Teresa!!! Gràcies per haver-me deixat fer una part del meu camí al teu costat. Sempre hi haurà un trosset del meu cor reservat només per a tu!!! Un petó i una abraçada ben grans!!!

Nuri Prat Canal.

Publicat per Super Pere Fontdevila a 0.15 Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

05/12/2012

Sense vergonya

Tere,

Només et puc donar les gràcies per tot el que ens has ensenyat i personalment m'has ensenyat molt. Amb tu vaig estar fent francès durant 3 anys seguits a l'institut i, potser aleshores no m'ho semblava i potser no donava tanta importància el que ens ensenyaves, però durant tot aquest temps que he estat fora de l'institut, m'he adonat de com han estat d'importants les teves classes a la meua vida, i et diré perquè: durant la meua època universitària he seguit fent francès durant 3-4 anys, a l'inici de la meua època universitària gaire bé ningú dels meus companys tenia nocions de la llengua francesa, però en el meu cas, gràcies a tu va ésser molt diferent, reconec que si sé parlar francès és gràcies a tu, gràcies als teus esforços i a la manera de com ens vas introduir a una nova llengua.

Una anècdota que segurament sempre recordaré és la gran obra de teatre que vam representar amb tots els companys de francès i recordo que sempre em deies que m'havia de treure la vergonya i cridar més a la hora d'actuar i sé que ho vaig poder aconseguir gràcies a tu.

Sí, Teresa, si és amb algú que li he d'agrair que m'hagi ensenyat la llengua francesa és a tu, ja que sense tu segurament no hauria estat el mateix.

Només em queda dir-te que espero que l'energia que tenies a la hora d'ensenyar la continuïs mantenint a la nova etapa que t'espera, perquè això és una gran virtut que no tothom té i tu sí que la tens.

Moltes gràcies per tot Teresa. Un petó molt fort.

Mil gràcies,

QUERALT CARDONA

Publicat per Super Pere Fontdevila a 23.33 Cap comentari:

Una forta abraçada del "Pierre"

Gràcies Teresa per ser una d'aquelles persones que em nego a oblidar, no t'enganyo que molts cops repassant el passat a l'institut, penso en les classes que ens feies, la paciència que tenies amb mi, i que ara t'agraeixo moltíssim, i els moments viscuts, ets un d'aquells professors/es que em nego a oblidar, sempre he admirat la teva energia, les teves ganes per treure el millor de nosaltres, i la manera tan especial d'ensenyar. Vam compartir dos cursos 2004-05 i 2005-06 i me'n queden molts records, i la veritat no en trobo cap de dolent, tinc fresc a la memòria el primer dia de classe, una caricatura, i el meu nom per a tu, "Pierre", Encara tinc frescos els diàlegs del "Honoré", el gall. Tinc tants bons records Tere... T'agraeixo molt tot el que m'has ensenyat i donat, van ser uns anys molt divertits i que els vull recordar.

Ara espero que agafis aquesta nova etapa amb la mateixa energia que agafaves les classes i ho gaudeixis com et mereixes.

Una forta abraçada d'un alumne que t'aprecia molt de veritat.

Adrià Castañé

Publicat per Super Pere Fontdevila a 22.48 Cap comentari:

03/12/2012

ALLEZ-Y

Començar a estudiar una nova llengua quan els teus companys ja porten anys aprenent-la, tot un repte personal!

Verbs nous, estructures noves, paraules i més paraules, diàlegs enregistrats, uf què complicat! ALLEZ-Y! Viatges i més viatges! Encara recordo l'Arnau Rovira fent-me de traductor.

Però Tere va ser gràcies a la teva empatia, paciència, pedagogia, carinyo, amor, sinceritat, exigència, que la meua adaptació fos molt fàcil i realment profitosa.

Tere aquells anys crec que no era conscient del que tenia i el que m'estava passant. No valorava el que tenia i la oportunitat de tenir-te al costat i avui me n'adono. Vivint una experiència lluny de casa i on el coneixement de noves llengües és importantíssim i és la base de la comunicació i l'expressió. Això sí, et diré que, entre altres coses, estic aprenent molt francès

GRÀCIES TERESA per està en el meu caminet d'aprenentatge i de la vida durant la meua etapa per l'institut i en especial aquests dos anys. Ara mateix em poso a recordar i puc dir que vas ser una "mare" en el meu aprenentatge tant personal com professional.

Sempre et recordo i et recordaré com a una mestre especial però sobretot com a una amiga de la qual ha après molt!

--

gemmabadal

Publicat per Super Pere Fontdevila a 23.27 Cap comentari:

28/11/2012

Del Barlam

Teresa,

Quan des del teu institut se m'ha convidat a participar en aquest homenatge a la Mestra (sí, en majúscula) m'ha faltat temps per agafat el teclat i escriure aquestes 4 ratlles. No et pensis, és molt difícil per a mi expressar breument quin és el meu sentiment, una barreja estranya entre alegria i de tristor. Deixa que sigui egoista: la Rigau no hauria de deixar que persones com tu us jubileu. L'haurem de trucar :-). Se't trobarà a faltar molt a les aules

Teresa. Molt, i no només a Gironella.

L'any 1993 em van destinar a Callús, un poble on mai havia posat els peus fins aquell moment. Recordo que el diumenge abans vaig venir amb el cotxe per saber on parava l'escola. I l'endemà allà et vaig conèixer. Quin nervi de dona, vaig pensar.

Com saps he voltat moltes escoles i instituts i sempre dic que he tingut el privilegi de treballar amb grans professionals. Una d'aquestes persones ets tu, i molts companys que llegiran aquestes quatre ratlles saben que sempre el poso com exemple. T'admiro Teresa, com a persona i com a professional. I tinc records meravellosos, petits tresors, dels que en conservo tots els detalls. En podria explicar molts, però segur que tindràs molta feina a llegir les moltes coses boniques que t'hauran escrit tantes i tantes persones que també t'admiren i t'estimen. Però deixa que en rescati una: et recordo indignadíssima, amb llàgrimes als ulls i veu tremolosa, quan explicaves la història d'una noia de Sant Mateu que havia d'estudiar amb el llum dels fanals. És difícil trobar algú tan implicat, amb uns nivells d'empatia excepcionals.

Una de les coses que vaig aprendre de tu va ser precisament que pels alumnes s'ha de donar tot, anar a totes. Que la nostra és la professió més fantàstica de totes, cosa que demostraves a cada curs, a cada classe, a cada instant. Els nens t'adoraven, i sabien que lluitaves al seu costat per treure el bo i millor de cadascun d'ells. Mai he vist cap altra mestra que s'hagués guanyat tant el respecte i l'estima dels seus alumnes.

En els moments difícils em ve al cap la teva veu enregistrada al Museu Nacional d'Història de Catalunya. La de l'Àngel, retratat com a mestre franquista no s'ajustava al seu tarannà, però com a mestra republicana no podien haver escollit ningú com tu.

Teresa, sàpigues que sóc un dels teus deixebles, i que et desitjo el millor en aquesta nova etapa de la teva vida. No sé pas quina en portes de cap, però segur que quieta no estaràs pas. Rep una forta abraçada i els meus millors desitjos del Barlam.

Publicat per [Super Pere Fontdevila](#) a [18.35](#) Cap comentari:

[Recommend this on Google](#)

Good job!

Hola companys i alumnes del IES Pere Fontdevila!

Jo només vaig poder gaudir de la Teresa com a companya el curs passat. Realment, com a companya la Teresa és de les millors, ja que la seva energia i il·lusió per la seva feina et fa també engrescar-te a tu amb el què estàs fent. La veritat, jo tinc com a meta arribar a ser com la Teresa el dia que em jubili! Com diuen els anglesos: GOOD JOB!

Primer, li he d'agrair que portés aquells famosos caramels francesos, ja que gràcies a aquests caramels tan bons i enganxosos se'm van trencar dues fundes de les dents i van descobrir que m'havien de canviar totes les fundes perquè les meves genives les rebutjaven. El meu dentista també està molt agraït perquè va cobrar un quant molt més!

Segon, demanar-li perdó per haver d'aguantar-me amb tots els meus rotllos sobre el meu casament i també agrair-li els consells que em va donar sobre que això del matrimoni "no és oro todo lo que reluce" i ara ja m'ho estic trobant...ja,ja,ja!

Tercer, recordar els viatges en cotxe des de Manresa i sobretot els del dimarts i la "caravana de mujeres" on ens embotíem 4 dones i el Maurici en un petit, però potent, micra cap a Gironella des de Sallent a Gironella. El medi ambient ens ho agrairà sempre!

Finalment, dir que va ser un plaer treballar amb la Teresa i amb tots vosaltres i que no oblidaré mai el meu pas per l'Institut Pere Fontdevila. Molta sort a la Teresa en aquesta nova etapa que comença per ella i que sigui igual de feliç que ha sigut ensenyant a tants i tants nens, nenes i adolescents tantes i tantes coses que segur que portaran per sempre amb ells i sobretot que els ajudarà a ser millors persones.

Un petó molt gros,
Ester Ruiz Borrellas

Publicat per [Super Pere Fontdevila a 18.21](#) Cap comentari:

Recommend this on Google

20/11/2012

Comencem ...

Alumnes, exalumnes, companys i excompanys de la Teresa Lladó a l'Institut Pere Fontdevila o a altres centres,

La Teresa es jubila aquest desembre de 2012.

Després de molts anys (14) a l'Institut Pere Fontdevila on ha deixat una forta petjada pedagògica que molts alumnes i companys recordarem.

Us convidem a fer entrades en un bloc per recordar els moments viscuts durant la vostra vida escolar amb la Teresa. Podeu entrar comentaris, fotos, vídeos, audios, ...

Per poder publicar una entrada al bloc simplement heu d'enviar un missatge de correu-e a super120.bloc@blogger.com (indiqueu el vostre nom dintre del contingut)
El contingut d'aquest missatge, incloses les fotos adjuntes, es publicarà immediatament al bloc <http://teresalrecordsiespf.blogspot.com>

IEEEEP! TOP SECRET!

NO COMENTEU RES AL FACEBOOK NI A CAP ALTRA WEB PÚBLICA.

LA TERESA NO HA DE SABER RES DE TOT AIXÒ FINS L'ÚLTIM MOMENT !

HO HAURÍEM DE TENIR ENLESTIT ABANS DEL 15/12/2012

FEU CÓRRER AQUEST MISSATGE ENTRE ELS ALUMNES, EXALUMNES, PROFESSORS I EXPROFESSORS, COMPANYS I EXCOMPANYS VOSTRES (ALERTA DE QUE NO LI ARRIBI A LA TERESA)

Per qualsevol dubte o suggeriment: [salvadorc\(arrova\)iesperfontdevila.cat](mailto:salvadorc(arrova)iesperfontdevila.cat)

Publicat per [Super Pere Fontdevila a 18.57](#) Cap comentari:

Recommend this on Google

[Missatges més recents](#)

[Pàgina d'inici](#)

Subscriure's a: [Missatges \(Atom\)](#)